

Kwiat

Grzegorz Turnau

Jesteś kwiatem, który do życia się budzi,
lecz nie zakorzenia się tu;
jak piosenka, która się nigdy nie nudzi -
z deszczu mnie prowadzisz do snu.
(Przez bezkresy morza do wieczności nieba,
Aż po magię i światło gwiazd -)
martwić się przegraną nie trzeba, nie trzeba,
skoro jeszcze przegrasz nie raz.

(Jesteś kwiatem, który do życia się budzi,
lecz nie zakorzenia się tu...)

(Dookoła świat tak ponury, ponury,
Nie znajduję prawdy swej w nim;
może nagle wskaże ją piorun i z góry
cel oświecili na szlaku mym.)

Przez bezkresy morza do wieczności nieba,
Aż po magię i światło gwiazd -
martwić się przegraną nie trzeba, nie trzeba,
skoro jeszcze przegram nie raz.

(Jesteś kwiatem, który do życia się budzi,
lecz nie zakorzenia się tu...)